

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 705/05
16.08.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragomira Milojevića, predsednika veća, Miroslava Cvetkovića, Dragana Jocića, Gorana Čavline i Miodraga Vićentijevića, članova veća i savetnika Vrhovnog suda Dragane Jevrić, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, koga brani advokat AB, zbog krivičnog dela teško delo protiv opšte sigurnosti iz člana 194. stav 2. u vezi člana 187. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbi branioca optuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Jagodini K.br. 76/04 od 4. februara 2005. godine, u sednici veća održanoj dana 16. avgusta 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA i presuda Okružnog suda u Jagodini K.br. 76/04 od 4. februara 2005. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud u Jagodini, pobijanom presudom, oglasio je krivim optuženog AA, zbog krivičnog dela teško delo protiv opšte sigurnosti iz člana 194. stav 2. u vezi člana 187. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije (KZ RS) izvršenog u vreme, na mestu i način opisan u izreci prvostepene presude i za to krivično delo ga osudio na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine, a na osnovu člana 65. Osnovnog krivičnog zakona (OKZ) optuženom je izrečena mera bezbednosti obaveznog lečenja alkoholičara i narkomana i optuženi je obavezan da sudu na ime troškova krivičnog postupka plati iznos od 80.860,00 dinara i na ime paušala iznos od 2.000,00 dinara u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude.

Protiv napred citirane presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog AA, advokat AB zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o kazni, meri bezbednosti i troškovima krivičnog postupka s predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Republički javni tužilac podneskom Ktž.br. 846/05 od 5.5.2005. godine predložio je da se kao neosnovana odbije žalba branioca optuženog i prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća na kojoj je razmotrio spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP, ocenio navode i predloge koji su izneti u žalbi, predlog Republičkog javnog tužioca iznet u citiranom izjašnjenju, pa je našao:

-da žalba branioca optuženog AA, nije osnovana;

-da pobijana presuda kao i postupak koji joj je prethodio ne sadrži povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti u smislu člana 380. stav 1. Zakonika o krivičnom postupku (ZKP), a na osnovu pravilne i potpune ocene izvedenih dokaza prvostepeni sud je potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje. Na osnovu ovoga pravilno je našao da se u radnjama optuženog sadrže obeležja krivičnog dela za koje ga je oglasio krivim i osudio.

Stoga se neosnovano žalbom branioca optuženog ukazuje na bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, time što se tvrdi da je izreka presude nerazumljiva i u suprotnosti sa izvedenim dokazima, a u obrazloženju nema dovoljno dokaza o odlučnim činjenicama, pošto žalbeni sud nalazi da presuda nije doneta povredom postupka ove vrste.

Naime, protivno navodima u žalbi, presuda je jasna i razumljiva, sadrži neprotivurečne razloge o odlučnim činjenicama iz kojih se pouzdano zaključuje kako je optuženi AA izvršio predmetno krivično delo i koje je sve radnje preduzeo radi izvršenja istog. Takođe, iz navedenih razloga se vidi koji dokazi potvrđuju odlučne činjenice o izvršenju krivičnog dela i kako je prvostepeni sud cenio izvedene dokaze, a što je sve u skladu sa sadržinom dokaza na kojima se zasnivaju utvrđenja prvostepenog suda. Stoga se u žalbi neosnovano ističe suprotno o učinjenoj bitnoj povredi odredaba krivičnog postupka iz citiranog zakonskog propisa, a osim navođenja ovog zakonskog razloga i delimičnog citiranja navedenog zakonskog propisa, kako je napred prezentirano, u žalbi branioca optuženog nije navedeno ništa konkretnije u čemu bi se ta povreda sastojala, već naprotiv iz sadržine iste žalbom se u suštini osporava pravilnost i potpunost činjeničnih zaključaka prvostepenog suda u pogledu odlučnih činjenica, što predstavlja žalbeni osnov u odnosu na činjenično stanje. Zbog toga je Vrhovni sud prvostepenu presudu ispitao samo u vezi onih povreda na koje pazi po službenoj dužnosti u smislu člana 380. stav 1. ZKP, ali kao što je rečeno takve povrede nisu utvrđene, pa zato po ovom osnovu nije bilo mesta ukidanju prvostepene presude.

Žalbom branioca optuženog AA neosnovano se pobija prvostepena presuda zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Prvostepeni sud je pravilno ocenio izvedene dokaze i odbranu ovog optuženog, pa je u skladu sa odredbom člana 352. stav 1. i 2. ZKP presudu zasnovao na činjenicama i dokazima koji su izvedeni na glavnom pretresu i pri tome pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje.

Postupajući na ovaj način, prvostepeni sud je konkretno utvrdio da je optuženi AA izvršio predmetno krivično delo na način utvrđen izrekom pobijane presude dajući za ovakva svoja utvrđenja u prvostepenoj presudi odgovarajuće razloge koje prihvata i ovaj sudi na iste upućuje.

Osnovno pitanje koje se postavlja u vezi ovog žalbenog osnova predstavlja pobijanje pravilnosti i potpunosti utvrđenog činjeničnog stanja, a pre svega odlučne činjenice značajne za rešenje ove krivično-pravne stvari: prvo, ocena izvedenih dokaza i s tim u vezi početak i tok kritičnog događaja; drugo, da optuženi svojom radnjom nije doveo u opasnost za život i telo oštećene BB; i, treće, uračunljivost optuženog.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog dovodi u sumnju ocena izvedenih dokaza i odbrana optuženog. Prvostepeni sud je veoma detaljno, sa puno analitičnosti cenio odbrane optuženog u sklopu izvedenih dokaza. Posebno iskazi saslušanih svedoka cenjeni su sa puno pažnje, detaljno je navedeno šta je iz kog iskaza i dokaza utvrđeno, a zatim data valjana ocena izvedenih dokaza, koje razloge prihvata i ovaj sud. Pri svemu tome valja reći da se u žalbama ne ističu takve činjenice i dokazi koji nisu bili predmet razmatranja u prvostepenom postupku, a koji bi mogli utvrđene činjenice dovesti u sumnju, već se samo iznosi sopstvena ocena istih činjenica i okolnosti koje je prvostepeni sud imao u vidu i iste pravilno ocenio.

U vezi početka i toka inkriminisanog događaja, prvostepeni sud je pravilno na osnovu odbrane optuženog i iskaza svedoka BB utvrdio da je optuženi u jednom trenutku izašao iz prostorije kuće, a onda se vratio sa kantom napunjenom benzinom i izvršio radnju izvršenja na način utvrđen izrekom prvostepene presude, a da je BB iz te prostorije izašla kada je buknuła vatra zbog straha i da bi tražila pomoć. Dakle, neosnovano se žalbom branioca optuženog insistira na činjenici da optuženi nije izlazio iz prostorija kuće po kantu sa benzinom s obzirom da se ista nalazila u predsoblju. To i prvostepeni sud utvrđuje objašnjavajući da je izašao iz prostorija kuće pa se zatim vratio sa kantom i da je pomenuti svedok oštećena bila u prostoriji kada je buknuła vatra, što se utvrđuje iz njenog iskaza pa se stoga žalbama neosnovano ističe suprotno.

Stoga se i sada u žalbi neosnovano predlaže rekonstrukcija događaja kako bi se utvrdilo na koliko mesta je došlo do pojave vatre, a ovo sa razloga jer se iz nalaza i mišljenja veštaka VV utvrđuje na koliko mesta je došlo do požara i ko je njegov uzrok, kako je to detaljno objašnjeno na strani 7. obrazloženja prvostepene presude. Prvostepeni sud sa pravom prihvata navedeni nalaz i mišljenje pomenutog veštaka jer je isti dat na bazi raspoloživih podataka u spisima i u skladu sa naukom i izvedenim dokazima i nijednog trenutka nije doveden u sumnju osim proste tvrdnje optuženog koja se i sada u žalbi ponavlja da je benzin prosuo samo na itisonu.

Žalbom branioca optuženog neosnovano se prigovara utvrđenju prvostepenog suda u pogledu uračunljivosti

optuženog, time što se ukazuje da je istom u vreme događaja bila teže oštećena uračunljivost nego što je utvrđeno od strane prvostepenog suda, jer u sklopu ove činjenice veštak nije imao u vidu da je optuženi lečen i od neuroze i u prilog tih navoda uz žalbu se prilaže izvod iz zdravstvenog kartona optuženog.

Prvostepeni sud na osnovu pisanog nalaza i mišljenja komisije veštaka dr GG i DD, neuropsihijatar utvrđuje da je optuženi psihopatska struktuisana ličnost sa intelektualnim potencijalom u okviru preseka, da nema podataka da je bolovao niti da boluje od neke privremene ili trajne duševne bolesti niti je umno zaostala osoba, da više od 20 godina boluje i u nekoliko navrata bezuspešno bolnički lečen od bolesti zavisnosti – alkoholizma i da je u vreme izvršenja krivičnog dela optuženi bio psihopatski struktuisani alkoholičar u alkoholisanom stanju koje je imalo sve oblike komplikovanog pijanstva i predstavlja jednu vrstu privremenog duševnog poremećaja i da je delo učinjeno usled zavisnosti od stalne upotrebe alkohola te da mu je sposobnost da upravlja svojim sposobnostima bila bitno smanjena i da postoji opasnost da će on usled zavisnosti ubuduće vršiti ista ili slična dela zbog čega je i predložena mera bezbednosti obaveznog lečenja alkoholičara i narkomana.

Prvostepeni sud prihvata navedeni nalaz i mišljenje i na osnovu toga pravilno utvrđuje uračunljivost optuženog, odnosno stepen oštećenja iste.

Inače, i drugostepeni sud nalazi da su nalaz i mišljenja navedenih veštaka u vezi napred iznetog dati stručno, argumentovano, detaljno obrazloženo, da su zasnovana na pravilima nauke za ovu oblast veštačenja i da su veštaci pri davanju nalaza i mišljenja uzeli u obzir sve odlučne momente koji mogu imati uticaja na utvrđenje uračunljivosti optuženog.

Imajući sve ovo u vidu, nema osnova za tvrdnje iznete u žalbama da navedeno veštačenje ima takve nedostatke da se uračunljivost nije mogla pravilno i potpuno utvrditi, time što se tvrdi da alkoholizam nije jedina bolest od koje se okrivljeni lečio, a ovo sa razloga jer je veštak dr DD na glavnom pretresu naveo i da optuženi boluje od povećanog rada štitne žlezde, čira na želucu, što sve stvari u svojoj ukupnosti navodi na disharmoničnu strukturu, psihopatiku, alkoholizam i da alkoholisano su u znatnoj meri utiče na uračunljivost optuženog i sve te bolesti zajedno uskraćuju mogućnost kontrole postupaka optuženog. Dakle, veštaci nisu imali u vidu samo alkoholisanost optuženog kako se to neosnovano tvrdi žalbom već su svoj nalaz i mišljenje dali ne samo na osnovu pregleda optuženog nego imajući u vidu i raspoloživi medicinsku dokumentaciju i na osnovu takvog sveobuhvatnog nalaza i mišljenja prvostepeni sud pravilno utvrđuje stepen oštećenja uračunljivosti.

U takvoj situaciji neosnovano se žalbom branioca optuženog AA pobija prvostepena presuda i po osnovu iz člana 367. tačka 3. ZKP, predlaže ukidanje iste i po ovom osnovu, jer je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio sve odlučne činjenice, pravilnom i svestranom ocenom izvedenih dokaza, kako one od značaja za radnju izvršenja navedenog krivičnog dela, okolnosti pod kojima je učinjeno, te u pogledu subjektivnog odnosa optuženog prema delu, a o čemu su u prvostepenoj presudi dati pravilni razlozi.

Imajući u vidu da su sve odlučne činjenice pravilno i potpuno utvrđene, prvostepeni sud je izveo pravilan zaključak o pravnoj radnji radnje optuženog, pa je pravilno odlučio o njegovoj krivici i pravnom kvalifikacijom iz izreke prvostepene presude pravilno je primenjen krivični zakon. Na osnovu utvrđenih činjenica pouzdano se zaključuje da je optuženi AA izvršio predmetno krivično delo i da se u njegovim radnjama stiču bitna obeležja krivičnog dela za koje je oglašen krivim, naravno, subjektivne i objektivne prirode.

Za svoja utvrđenja prvostepeni sud je dao prihvatljive razloge i valjanu pravnu argumentaciju u pobijanoj presudi koju prihvata i ovaj sud.

Žalba branioca optuženog AA zbog odluke o kazni takođe nije osnovana.

Pri odmeravanju kazne optuženom prvostepeni sud je cenio objektivnu težinu izvršenog krivičnog dela kao i sve ostale okolnosti поближе opisane i navedene u pobijanoj presudi.

Tim svim okolnostima dat je određeni značaj koje oni imaju kod odmeravanja kazne i optuženom je odmerena kazna zatvora u trajanju od tri godine. Ova kazna je adekvatna imajući u vidu težinu dela s jedne strane i

društvenu opasnost optuženog s druge strane.

Zato će i po mišljenju ovog suda odbranom kaznom biti postignuta svrha kažnjavanja predviđena u članu 33. OKZ u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija iz člana 5. stav 2. OKZ, kako to pravilno nalazi prvostepeni sud, a ovo tim pre što se u žalbi branioca optuženog ne ukazuje na okolnosti koje bi opravdavale izricanje kazne u kraćem trajanju, već se samo navodi da je kazna preoštro odmerena, da ne ispunjava svrhu generalne i individuane prevencije i da je suprotna svrsi kažnjavanja.

Odluka o meri bezbednosti i troškovima krivičnog postupka je pravilna iz razloga navedenih u prvostepenoj presudi, koje u svemu prihvata i ovaj sud i koja se žalbenim navodima nijednog trenutka ne dovodi u sumnju, tim pre što u žalbi u vezi ovog osnova nije navedeno ništa konkretnije.

Kako s obzirom na sve napred izneto, nisu osnovani žalbeni navodi kojima se prvostepena presuda pobija, a nema ni povrede zakona koje drugostepeni sud ispituje po službenoj dužnosti u smislu člana 380. ZKP, Vrhovni sud je odbio kao neosnovanu žalbu branioca optuženog AA i na osnovu člana 388. ZKP potvrdio prvostepenu presudu.

Zapisničar Predsednik veća

Dragana Jevrić, s.r. sudija,

Dragomir Milojević, s.r.

Za tačnost opravka

zž